

21 Οκτωβρίου 2018

Πότε έγινε η έκρηξη στο ηφαίστειο της Σαντορίνης;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Προτείνεται μια χρονολόγηση που μεταφέρει την έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης μερικές δεκαετίες αργότερα απ' ό,τι εκτιμούσαν οι υποστηρικτές της υψηλής χρονολόγησης

Νέα δεδομένα έρχονται στο φως σχετικά με την έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης, η οποία σύμφωνα με αρχαιολογική έρευνα έγινε δεκαετίες αργότερα.

Ξύλο ελιάς που βρέθηκε στις ανασκαφές οι οποίες συνεχίστηκαν και φέτος στον προϊστορικό οικισμό στη θέση «Κοίμηση Θηρασίας», που χρονολογείται στην Πρώιμη και Μέση Εποχή του Χαλκού, όταν η Θηρασία ήταν ακόμα ενωμένη με τη Θήρα, δίνει μια χρονολόγηση που μεταφέρει την έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης μερικές δεκαετίες αργότερα απ' ό,τι εκτιμούσαν οι υποστηρικτές της υψηλής χρονολόγησης.

Συγκεκριμένα, ανακοίνωση του υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ως προς τα φετινά αποτελέσματα των ερευνών που έγιναν στον οικισμό ο οποίος «καταλαμβάνει την κορυφή και τα ανώτερα πρηνή επιβλητικού λόφου στο νότιο άκρο της σημερινής Θηρασίας, στο φρύδι της προεκρηξιακής καλδέρας», αναφέρει:

«Σημαντική επιτυχία της έρευνας στη Θηρασία είναι η ανεύρεση και χρονολόγηση ξύλου ελιάς από την τελευταία στρωματογραφική φάση πριν την έκρηξη. Η ραδιοχρονολόγηση και δενδροχρονολόγηση από τους R. Hodgins και Ch. Pearson (Πανεπιστήμιο Αριζόνας, Tucson) υποδεικνύει με την εφαρμογή μιας νέας καμπύλης βαθμονόμησης την απόλυτη χρονολόγηση του ξύλου της Θηρασίας στον

πρώιμο 16ο αι. π.Χ. και κατά συνέπεια μία χρονολόγηση της μινωικής έκρηξης μερικές δεκαετίες μετά από ό,τι οι υποστηρικτές της υψηλής χρονολόγησης θεωρούσαν έως τώρα».

Εντυπωσιακά όμως είναι και τα υπόλοιπα ευρήματα της φετινής έρευνας, οι ανασκαφικές τομές της οποίας διανοίχθηκαν «στη νότια πλευρά του λόφου της Κοίμησης, στην ίδια ισοϋψή με άλλα κτίρια του οικισμού που εντοπίστηκαν τις προηγούμενες περιόδους, δηλαδή το μεγάλο ελλειψοειδές κτίσμα και τις μικρότερες κατασκευές, φωλιασμένες με μεγάλη ευρηματικότητα στον μυχό των ηφαιστειακών βράχων».

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του ΥΠΠΟΑ, «η ανασκαφική έρευνα επικεντρώθηκε σε σημείο όπου κατά την γεωφυσική έρευνα είχαν εντοπιστεί πιθανά αρχιτεκτονικά κατάλοιπα εγκιβωτισμένα στα στρώματα της μινωικής έκρηξης. Πράγματι από την πρώτη ώρα της ανασκαφής μέσα στην τέφρα και την ελαφρόπετρα φάνηκαν ισχυρότατοι τοίχοι, ευθύγραμμοι, επιμελημένης κατασκευής εκ των οποίων ο ένας ήταν μήκους περίπου 7 μέτρων».

«Ο σημαντικότερος ανεσκαμμένος χώρος», συνεχίζει η ανακοίνωση, «κατέβαινε ανασκαφικά σε βάθος δύο μέτρων και με την εύρεση θρανίου που διατρέχει όλο το μήκος του νότιου τοίχου έδωσε ενδιαφέροντα στοιχεία για τη χρήση του χώρου. Η γενική όψη της κατασκευής αυτής και των ευρημάτων της είναι σημαντικά διαφορετική από τις γνωστές έως τώρα του οικισμού. Οι μεγάλοι ευθύγραμμοι τοίχοι και η σχετικά έντονη παρουσία της μεσοκυκλαδικής κεραμικής σε αδιατάρακτα στρώματα υποδεικνύουν ότι πιθανότατα βρισκόμαστε σε ευρύ μεσοκυκλαδικό ορίζοντα (2000-1700 π.Χ. περίπου), που ίσως ενσωματώνει προγενέστερες ισχυρές κατασκευές της Πρωτοκυκλαδικής περιόδου. Ακόμη είναι νωρίς για εικασίες ως προς τον χαρακτήρα των τοίχων, αν αποτελούσαν δηλαδή τμήμα αμυντικού περιβόλου ή τμήμα οικιών» σημειώνεται στην ανακοίνωση του ΥΠΠΟΑ.

Σε άλλο σημείο, όπως σημειώνει το ΑΠΕ-ΜΠΕ, αναφέρεται ότι στη φετινή έρευνα διασαφηνίστηκαν τα στρώματα και τα δάπεδα σε άνδηρο στο κέντρο περίπου ανασκαμμένου οικισμού.

Η ανασκαφή διεξάγεται υπό την ευθύνη των Κ. Σμπόνια (Ιόνιο Πανεπιστήμιο), Ι. Τζαχίλη (Πανεπιστήμιο Κρήτης) και Μ. Ευσταθίου (Εφορεία Αρχαιοτήτων Κυκλάδων), με τη συνεργασία διεπιστημονικής ομάδας ερευνητών και την υποστήριξη του Δήμου Θήρας, του INSTAP και της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Πηγή: [in.gr](https://www.in.gr)